

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ], v konaní práv. zast.: *Advokácia GYÖRFI s. r. o., so sídlom Francisciho 271/11, 982 01 Tornaľa, IČO: 55 132 049*, proti žalovanému: [REDAKOVANÉ], v konaní práv. zast.: *JUDr. Erik Štepánek, advokát, so sídlom Ladislava Hudeca 15326/2A, 974 01 Banská Bystrica*, **o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou, alternatívne o zaplatenie odstupného**, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Cpr/6/2025 zo dňa 13. 10. 2025, takto

r o z h o d o l :

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Cpr/6/2025 zo dňa 13. 10. 2025 vo výroku II. **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil (výrok I.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške (výrok II.).

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 18. 08. 2025 domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodu, alternatívne zaplatenie odstupného.

Podaním doručeným súdu dňa 28. 09. 2025 žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaný v septembri 2025 zaplatil žalobcovi na bankový účet odstupné, čím žalobca považuje svoje nároky z tohto titulu za vysporiadané a na určení neplatnosti pracovného pomeru ďalej netrvá. Zároveň žiadal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Keďže žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť pred prvým pojednávaním, súd aj bez súhlasu žalovaného konanie vo veci v zmysle § 145 ods. 1 CSP zastavil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania sa žalovaného, teda žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Žalobca preto má v zmysle § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %, keď podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

2. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu súdu prvej inštancie a to proti výroku II., ktorým súd rozhodoval o nároku na náhradu trov konania, podal odvolanie žalovaný, pričom vo všeobecnosti uviedol odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), h) a b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odvolaní v konkrétnostiach uviedol, že nie je zrejmé, akými skutkovými zisteniami sa súd riadil, keď mal za to, že zastavenie konania zavinil žalovaný. Skončenie pracovného pomeru dohodou nepovažuje za neplatné. Vo vzťahu k odstupnému poukázal na to, že žalobca sa domáhal zaplattenia odstupného predčasne s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 6 Zákonníka práce. Pracovný pomer žalobcu u žalovaného skončil dňa 10. 08. 2025. Odstupné bolo vyplatené v najbližšom výplatnom termíne určenom u žalovaného na výplatu mzdy, a to v septembri 2025, spoločne so mzdou za mesiac august 2025. Nie je zrejmé, z čoho žalobca vyvodzoval, že pokiaľ je v odpovedi na list zo dňa 11. 08. 2025 uvádzané, že žalobca súhlasil so skončením pracovného pomeru bez iného nároku, popiera tým žalovaný nárok žalobcu na zaplattenie odstupného v zmysle Zákonníka práce. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu právnomu záveru, že zastavenie konania procesne zavinil žalovaný. Žaloba podaná dňa 18. 08. 2025, ktorou sa žalobca domáhal zaplattenia odstupného, bola podaná predčasne, teda predtým, ako bol nárok žalobcu splatný. Konanie žalovaného, ktorý v lehote splatnosti plnil svoj záväzok, nemožno považovať za konanie, ktorého dôsledkom je zastavenie konania. Poukázal na závery rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 2741/16. Žalobca pri podaní žaloby nekonal v časovej tiesni zákonnej lehoty na podanie žaloby o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru, keď pracovný pomer skončil dňa 10. 08. 2025; žaloba bola podaná dňa 18. 08. 2025, hoci dvojmesačná lehota na podanie žaloby by uplynula až 10. 10. 2025, teda po splatnosti odstupného. Žalobca sa domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru alebo alternatívne zaplattenia odstupného. Zaplattenia odstupného sa žalobca mohol domáhať v lehote troch rokov odo dňa jeho splatnosti. S uvedenými skutočnosťami sa súd v odôvodnení uznesenia vôbec nevysporiadal. Nie je zrejmé, z akých dôvodov uvedenú skutočnosť, ktorou je predčasnosť žaloby, vyhodnotil právne odlišne od záverov uvádzaných v rozhodnutí Ústavného súdu Českej republiky. V tejto časti namietal nepreskúmateľnosť uznesenia, keďže nie je zrejmé, akými dôvodmi sa súd prvej inštancie riadil, keď priznal nárok na náhradu trov konania v predčasne podanej žalobe, ktorá bola v čase jej podania nedôvodná, poukazujúc, že nenastal časový okamih, kedy by bolo odstupné žalobcu splatné, a súčasne, že by bol žalovaný v omeškaní so zaplattením odstupného. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie čo do výroku II., a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vrátane trov

právneho zastúpenia v celom rozsahu, a zároveň uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že súd odvolaním napadnutým uznesením konanie zastavil na návrh žalobcu, nakoľko žalovaný dobrovoľne zaplatil odstupné a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcu v rozsahu 100 %, a to napriek tomu, že v čase podania žaloby nárok žalobcu nebol splatný. Žalovaný v odvolaní nesprávne uviedol, že žaloba o zaplatenie odstupného bola podaná predčasne, a že späťvzatie žaloby nebolo spôsobené jeho postupom. Takýto záver nie je v súlade so skutkovým stavom, ani právnou úpravou. Žalobca ešte pred podaním žaloby písomne vyzval žalovaného na zaplatenie odstupného a to listom 11. 08. 2025, v ktorom si uplatnil svoje nároky ako zamestnanec po skončení pracovného pomeru. Na túto výzvu žalovaný odpovedal listom zo dňa 13. 08. 2025, v ktorom uviedol, že z jeho pohľadu došlo k platnému skončeniu pracovného pomeru „bez iného nároku“. Z textu odpovede nepochybne vyplýva, že žalovaný odmietol akýkoľvek peňažný nárok žalobcu. Nesúhlas žalovaného so zaplatením odstupného bol jednoznačný, kategorický, a bol žalobcovi oznámený ešte predtým, ako sa nárok mohol stať splatným. Žalovaný následne po začatí súdneho konania svoje stanovisko zmenil a odstupné žalobcovi zaplatil v riadnom termíne. K zaplateniu odstupného došlo po tom, čo žalobca uplatnil svoj nárok žalobou. Ak by žalobca žalobu nepodal, nič nenasvedčovalo tomu, že by žalovaný svoje stanovisko k odmietnutiu nároku prehodnotil a odstupné by uhradil. Späťvzatie žaloby bolo priamym dôsledkom konania žalovaného, ktorý najskôr nárok výslovne poprel, a až následne po začatí súdneho konania ho splnil. Žalobca preto konal racionálne v súlade so zákonom, a chránil svoje práva jediným dostupným spôsobom. Bez podania žaloby by riskoval, že odstupné nebude vyplatená vôbec, a zároveň by nemal možnosť brániť sa voči konaniu žalovaného. Civilný sporový poriadok dôvodnosť priznania trov konania neviazne výlučne na hmotnoprávnu splatnosť alebo omeškanie dlžníka, ale na procesné okolnosti a procesné zavinenie na zastavení konania. Dôvodnosť procesného konania treba vykladať v súlade so základnými zásadami Civilného sporového poriadku, najmä so zásadou spravodlivého procesu a ochranou práv slabšej strany. Žaloba, ktorá bola podaná ako priamy dôsledok vopred deklarovaného odmietnutia nároku zo strany žalovaného, je z procesného hľadiska dôvodná, aj keď hmotnoprávna splatnosť mala nastať až neskôr. Z tohto dôvodu procesné zavinenie na zastavení konania spočíva na žalovanom, ktorý svojím popretím bezprostredne vyvolal potrebu žalobcu obrátiť sa na súd. Za týchto okolností je nepochybné, že zastavenie konania zaviniť žalovaný. Priznanie náhrady trov konania žalobcovi je preto správne a spravodlivé. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu.

4. Žalovaný sa k písomnému vyjadreniu žalobcu nevyjadril, hoci mu na to bol vytvorený procesný priestor.

5. V dôsledku odvolania podaného žalovaným, krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“) vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP *a contrario* uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktoré bolo napadnuté odvolaním žalovaného postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Na základe podaného odvolania žalovaným tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP, a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci vecne správne pri správnej aplikácii ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, keď vykonal správne právne posúdenie a uznesenie, ktoré bolo napadnuté odvolaním žalovaného odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku II., ktorým súd rozhodoval o nároku na náhradu trov konania, nepochybne vyplýva, že súd o trovách konania rozhodol pri aplikácii ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ktoré v bode 7. odôvodnenia aj citoval, a poukázal na to, že zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Z odôvodnenia rozhodnutia nepochybne vyplýva, že súd dospel k názoru, že žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania sa žalovaného, a teda, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania, a preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca žalobou zo dňa 18. 08. 2025, ktorá bola toho istého dňa doručená súdu prvej inštancie elektronicky, sa domáhal určenia neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 18. 07. 2025, alternatívne uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi odstupné vo výške päťnásobku jeho priemerného mesačného zárobku poukazujúc na to, že pred uzavretím dohody o skončení pracovného pomeru bola žalovaným daná žalobcovi výpoveď z organizačných dôvodov. Ďalej z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil žalobcovi odstupné, a to v septembri 2025, v dôsledku čoho žalobca považoval jeho nároky z tohto titulu za vysporiadané, a na určenie neplatnosti pracovného pomeru ďalej netrval, preto písomným podaním zo dňa 28. 09. 2025 zobral žalobu v celom rozsahu späť, pričom v písomnom späťvzatí zároveň navrhol, aby súd žalovaného zaviazal na náhradu doterajších trov konania žalobcu v rozsahu 100 % s poukazom na to, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného uvedeným v jeho písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 05. 09. 2025, že žaloba mala byť v časti nároku na vyplatenie odstupného podaná predčasne. Poukázal na to, že oznámením zo dňa 11. 08. 2025 alternatívne vyzval žalovaného na zaplatenie odstupného, na čo žalovaný reagoval písomne odpoveďou zo dňa 13. 08. 2025 tak, že z jeho pohľadu došlo k platnému skončeniu pracovného pomeru „bez iného nároku“, čím žalovaný poprel všetky žalobcom uplatnené nároky.

Odvolací súd vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % uvádza, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 CSP. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie uvedená práve v § 256 ods. 1 CSP. V zmysle tohto ustanovenia, trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Procesné zavinenie v zmysle § 256 ods. 1 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, keď zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný zaplatil žalobcovi odstupné po podaní žaloby žalobcom na súd, ktorou žalobou sa domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou, alternatívne vyplatenia odstupného. Práve z dôvodov správania sa žalovaného po začatí konania, keď žalovaný vyplatil odstupné žalobcovi, zobral žalobca

žalobu v plnom rozsahu späť, aj čo sa týka určenia neplatnosti dohody, aj alternatívne uplatneného nároku, a to vyplatenia odstupného. Berúc do úvahy vyššie uvedené, teda žalovaný nepochybne procesne zavinil zastavenie konania, keď žalobca pre správanie sa žalovaného po podaní žaloby zobral žalobu späť. Súd prvej inštancie teda vo veci správne aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že trovy konania zavinil žalobca tým, že podal žalobu predčasne, poukazujúc na to, že zákonná lehota v zmysle Zákonníka práce na podanie žaloby, ktorou sa domáhal neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou zo dňa 10. 08. 2025, by uplynula až dňa 10. 10. 2025, a v čase podania žaloby odstupné splatné nebolo, toto bolo splatné v najbližšom výplatnom termíne určenom u žalovaného na výplatu mzdy a to v septembri 2025, tieto odvolacie námietky neobstoja, a podľa názoru odvolacieho súdu nie sú dôvodné. Žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku neumožňuje za situácie, ako v súdnej veci vyhodnotiť procesné zavinenie na strane žalobcu, a neumožňuje súdu priznať trovy konania žalovanému (na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku). Berúc do úvahy skutočnosť, že žalobca zobral žalobu späť z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil žalobcom požadované odstupné z dôvodu skončenia pracovného pomeru z organizačných dôvodov na strane žalovaného, procesné zavinenie prislúcha v zmysle § 256 ods. 1 žalovanému. Okolnosti uvádzané žalovaným by mohli byť eventuálne zohľadnené pre aplikáciu § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Je zrejmé, že súd prvej inštancie nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP, a už z vyššie uvedených dôvodov rozhodol o náhrade trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP. Odvolací súd uvádza, že berúc do úvahy všetky okolnosti súdnej veci, ani podľa názoru odvolacieho súdu neexistujú výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania žalobcovi, teda takýmito okolnosťami, alebo dôvodmi hodnými osobitného zreteľa nie je ani skutočnosť, že žalovaný vyplatil žalobcovi požadované odstupné v súlade s ustanovením § 76 ods. 6 Zákonníka práce v najbližšom výplatnom termíne, t.j. v mesiaci september 2025 po skončení pracovného pomeru dohodou, berúc do úvahy skutočnosť, že žalovaný najprv realizoval výpoveď ako zamestnávateľ vo vzťahu k žalobcovi ako zamestnancovi, a to podľa § 63 odstavec 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodov, že zamestnanec sa stal nadbytočným - zrušenie pracovného miesta s organizačnou zmenou ohľadom zníženia stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce s výpovednou štvormesačnou dobou, ktorá výpoveď bola žalobcovi daná dňom 14. 07. 2025. Následne bola medzi žalovaným ako zamestnávateľom, a žalobcom ako zamestnancom, uzavretá dohoda o skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce bez uvedenia dôvodu s tým, že v tejto dohode zmluvnými stranami bol dohodnutý dátum skončenia pracovného pomeru dňom 10. 08. 2025. Následne žalobca ako zamestnanec listom zo dňa 11. 08. 2025 oznámil žalovanému ako zamestnávateľovi, že považuje predmetné skončenie pracovného pomeru dohodou za neplatné poukazujúc na písomnú výpoveď zo dňa 14. 07. 2025 a písomnú dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 18. 07. 2025. Žalobca alternatívne požadoval vyplatenie odstupného titulom dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 18. 07. 2025, k uzatvoreniu ktorej preukázateľne došlo z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Berúc predovšetkým do úvahy obsah písomnosti žalovaného zo dňa 13. 08. 2025 označenej ako odpoveď na list zo dňa 11. 08. 2025, ktorý bol adresovaný a doručený právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý obsah mohol dôvodne u žalobcu vyvolať presvedčenie, že žalovaný ako zamestnávateľ nemá v úmysle žalobcovi vyplatiť odstupné z dôvodu skončenia pracovného pomeru z organizačných dôvodov, berúc do úvahy zdôraznené

stanovisko žalovaného, že sa dohodli na ukončení pracovného pomeru ku dňu 10. 08. 2025, s čím žalobca súhlasil bez iného nároku, skutočnosť, že žalobca podal žalobu na súd ešte pred splatnosťou odstupného, nepredstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti pre prípadnú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 sa kumulatívne vyžaduje splnenie dvoch podmienok, a to dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, ktoré v súdnej veci splnené neboli. Berúc do úvahy vyššie uvedené, preto odvolací súd dospel k názoru, že súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, a správne vyhodnotil, že žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania sa žalovaného, teda žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania.

Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 2741/16, uvádzajúc, že závery Ústavného súdu Českej republiky možno aplikovať aj na ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku poukazujúc, že súd prvej inštancie vyhodnotil právne odlišne predčasnosť žaloby od záverov uvádzaných v rozhodnutí Ústavného súdu Českej republiky, odvolací súd uvádza, že v zmysle judikátu R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovaně vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu alebo dokonca aj v jednotlivom, doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali, a z hľadiska vecného na ne nadviazali. S prihliadnutím na čl. 3 CSP, do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/129/2017). Rozhodnutia ústavného súdu iného štátu, teda ani rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, nie sú rozhodnutiami, ktoré by bolo možno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax.

Pokiaľ žalovaný namieta nepreskúmateľnosť uznesenia, že nie je z neho zrejmé, akými dôvodmi sa súd prvej inštancie riadil, keď priznal nárok na náhradu trov konania, odvolací súd uvádza, že táto odvolacia námietka dôvodná nie je. Súd prvej inštancie odôvodnil uznesenie v súlade s ustanovením § 236, keď vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia vykonal stručné odôvodnenie, pričom odvolací súd preskúmaním písomného vyhotovenia uznesenia dospel k názoru, že písomné vyhotovenie uznesenia má náležitosti v zmysle § 236 ods. 1 CSP. Vzhľadom na požiadavku existencie spravodlivého rozhodnutia je súd povinný uviesť aspoň stručné odôvodnenie uznesenia vždy, pokiaľ sa uznesenie vyhotovuje v písomnej forme. Stručná forma odôvodnenia predstavuje najmä objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli k prijatiu uznesenia, a ktoré sú spôsobilé aj výrok uznesenia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. V tomto smere odvolací súd poukazuje predovšetkým na bod 8. odôvodnenia uznesenia, z ktorého nepochybne vyplýva, že súd vyhodnotil, že žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania sa žalovaného a žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania, pričom vec správne právne posúdil v zmysle § 256 ods. 1 CSP, ktoré v odôvodnení uznesenia aj citoval. Teda ani túto odvoláciu námietku žalovaného odvolací súd nepovažuje za dôvodnú.

8. Z dôvodu vecnej správnosti odvolací súd postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní plný procesný úspech prislúcha žalobcovi; žalovaný, ktorý vyvolal odvolacie konanie, v odvolacom konaní úspešný nebol, preto odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania úspešnej strane sporu a to žalobcovi; žalovanému z týchto dôvodov uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

10. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e :

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné **dovolanie**, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Banskej Bystrici dňa 19. januára 2026

JUDr. Anna Snopčoková
predsedníčka senátu
(sudkyňa spravodajkyňa)

JUDr. Eva Dzúriková
členka senátu

JUDr. Vladimír Šalamún
člen senátu